

בס"ד

פרשת מקץ

הגר"ח קניבסקי מספר על מוהל שהתגלה בחלום והזכיר, שלא שילמו לו על ברית.

"ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חולם..." ("מ"א א:א')

נפטרים מגיעים

בחלומות ומדווחים על חובות.

לביתו של הגר"ח קניבסקי, הגיע מכתב מאישה המתגוררת בארה"ב, ובו היא מספרת שקמה משנתה מבועתת כולה, כתוצאה מחלום שחלמה. ויהי בחלומה, והנה מתגלה אליה אדם הדור – פנים, לבוש חלוק לבן ובידו תיק. 'אינני לא רופא ולא עורך דין' אמר לה. 'אני מוהל, (וציין את שמו המלא) וברצוני להודיעך שלפני כ- 30 שנה קראו לי לערוך ברית מילה לאחיך התינוק. למרות שהוצאות הדרך היו גדולות מאוד, הסכמתי כמובן להגיע ולמול את האח, אבל לא שילמו לי על כך, ובאתי עתה לתבוע את המגיע לי'. מוהל מפורסם זה נפטר בשנת תשס"א, וזכה למול רבבות מילדי ישראל.

האשה כתבה להגר"ח שסיפרה את הדבר לאביה, אבי הילד הנימול, וזה אמנם אישר שלפני 30 שנה הזמין את המוהל ההוא למול את בנו, אבל טען ששילם למוהל את המגיע לו. הגר"ח השיב, שאם האב זוכר בוודאות ששילם למוהל, הרי שעל זה נאמר שדברי חלומות לא מעלין ולא מורידין.

אבל אמר לי שלפני כמה שנים הגיע אליו סיפור דומה עם מוהל שהתגלה בחלום ותבע את חובו, ושם אכן התברר שלא שילמו לו.

נמצאים למדים, שיש אנשים עם זכויות מיוחדות, הגורמות לכך שעוד בחיי-חיותם, יש מי שמזכיר, להם את עניין חובותיהם, כדי למנוע מהם את הצער האיום לחזור שנית לעולם הזה. ומשום שלא כל אחד ראוי לכך, והראיה שסיפורים על חלומות כאלה אינם נשמעים מדי יום, כדאי לעשות את כל המאמצים על מנת שלא להישאר בחובות, לשם מה צריך להגיע למצב שיתבעו אותנו?

**זכרו : אפילו חוב של פרוטה
אסור לשכוח ורצוי להחזירו מיידית.
ולא לדחות חובות כספיים,
כי בשמים לא שוכחים...**

